KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 84/93

af 19. januar 1993

om særstøtten til producentsammenslutninger i tobakssektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for råtobak (1), særlig artikel 12, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1985 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik (2), særlig artikel 6, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 12 i forordning (EØF) nr. 2075/92 er det fastsat, at der ydes en særstøtte på 10 % af præmien, når dyrkningskontrakterne afsluttes mellem en virksomhed, der foretager den første forarbejdning, og en anerkendt producentsammenslutning, forudsat at de kontraktlige leverancer omfatter medlemmernes samlede produktion;

der bør fastsættes betingelser for, hvordan producentsammenslutningerne kan anerkendes med henblik på at opnå særstøtte;

af hensyn til markedsstrukturen bør det fastsættes, at en producent kun kan tilhøre én sammenslutning, undtagen i særlige tilfælde;

for at overholde ånden i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 2075/92 og undgå konkurrenceforvridning og kontrolproblemer bør det nærmere anføres, at en producentsammenslutning ikke må foretage den første forarbejdning; en forarbejdningsvirksomhed kan dog være medlem af en sammenslutning i sin egenskab af tobaksproducent;

for at sikre en vis ensartethed i den administrative procedure bør der fastsættes visse regler for ansøgning om, bevilling og inddragelse af anerkendelsen samt om kontrol med betingelserne herfor;

for at særstøtten kan udnyttes effektivt, bør den kun omfatte bestemte formål, bl.a. et supplerende vederlag til de producerende medlemmer af sammenslutningen;

på grund af støttens særlige karakter bør der fastsættes bestemmelser om betalingen, som adskiller sig fra bestemmelserne om betaling af præmien;

det bør fastsættes, at præmien udtrykt i national valuta er den samme for alle de producenter, der leverer deres tobak til forarbejdningsvirksomhederne i en bestemt periode, idet der anvendes den omregningskurs, der var gældende i begyndelsen af det år, som følger efter høsten;

på grund af den tid, der er nødvendig for at iværksætte nærværende forordning i medlemsstaterne, bør der fastsættes særlige bestemmelser for 1993-høsten;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Råtobak —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Med henblik på anvendelse af artikel 12 i forordning (EØF) nr. 2075/92 anerkender medlemsstaterne producentsammenslutningerne efter anmodning fra disse, hvis sammenslutningerne opfylder de betingelser, der er fastsat i denne forordning.

2. Hvis en producentsammenslutning helt eller delvis består af medlemmer, der selv er producentsammenslutninger, skal hver enkelt af disse sammenslutninger opfylde de betingelser, der er fastsat i nærværende forordning.

3. Fra 1994-høsten må producentsammenslutningen ikke foretage første forarbejdning af tobak.

4. En tobaksproducent må ikke tilhøre flere sammenslutninger undtagen i tilfælde af, at producenten dyrker forskellige sorter, og producentsammenslutningerne i hans produktionsområde ikke er anerkendt for alle de pågældende sortsgrupper.

Artikel 2

1. En producentsammenslutning skal opfylde følgende krav:

a) den skal være oprettet på medlemmernes initiativ

b) den skal gennem sin virksomhed bidrage til at gennemføre målsætningen i Traktatens artikel 39

c) den skal være dannet for i fællesskab at tilpasse de producerende medlemmers produktion til markedskravene

(1) EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 70.
(2) EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

d) den skal udarbejde og få medlemmerne til at anvende fælles bestemmelser om produktion og markedsføring, bl.a. med henblik på produktkvalitet, anvendelse af dyrkningsmetoder og indkøb af frø, gødning og andre produktionsmidler

e) den skal være omfattet af en vedtægt.

Vedtægten skal mindst indeholde bestemmelser om, at de producerende medlemmer har pligt til:

— at lade hele den del af produktionen, der er bestemt til afsætning, markedsføre af sammenslutningen

— at overholde de fælles bestemmelser om produktion

f) den skal for hver sortsgruppe, som sammenslutningen omfatter:

— have mindst 120 medlemmer, der i alt råder over dyrkningsattester og kvotebeviser for mindst 200 tons, eller

— råde over dyrkningsattester eller kvotebeviser for mindst 2 500 tons fordelt på mindst 50 medlemmer.

I isolerede produktionsområder, der ligger fjernt fra andre produktionsområder for samme sortsgruppe, kan en sammenslutning dog anerkendes, hvis den repræsenterer mindst to tredjedele af producenterne og af de mængder, der fremgår af de pågældende dyrkningsattester og kvotebeviser.

Medlemsstaterne fastsætter, hvilke områder der opfylder betingelserne i andet afsnit, under hensyn til økonomi- og infrastrukturkriterier. De kan fastsætte yderligere mindstekrav om antallet af producenter og om den pågældende mængde

g) vedtægten skal indeholde bestemmelser, der sikrer, at de medlemmer af sammenslutningen, som ønsker at opgive deres medlemsskab, kan gøre dette:

— hvis de har været medlemmer af sammenslutningen i mindst et år efter dens godkendelse, og

— hvis de senest den 31. oktober med virkning fra den følgende høst skriftligt underretter sammenslutningen herom.

Disse bestemmelser finder anvendelse, uden at dette i øvrigt indskrænker nationale love og administrative bestemmelser, som i bestemte tilfælde har til formål at beskytte sammenslutninger mod de finansielle følger, som et medlems udtræden kunne få, eller at forhindre et medlems udtræden i løbet af et regnskabsår

h) den skal ved oprettelsen og i hele sin virksomhed udelukke enhver forskelsbehandling, der modarbejder fællesmarkedets funktion og gennemførelsen af Traktatens almindelige målsætning, herunder navnlig enhver forskelsbehandling på grund af nationalitet eller etableringssted af:

— de producenter eller sammenslutninger, der kan blive medlemmer, eller

— disses økonomiske partnere

i) den skal have status som juridisk person eller have tilstrækkelig retsevne til efter national lovgivning at have rettigheder og forpligtelser

j) den skal for den virksomhed, som omfattes af anerkendelsen, føre et regnskab, der skal gøre det muligt for myndighederne at foretage en samlet kontrol af, hvordan sammenslutningen anvender særstøtten

k) den må ikke indtage en dominerende stilling i Fællesskabet, medmindre det er nødvendigt for at opfylde målsætningen i Traktatens artikel 39

l) vedtægten skal desuden indeholde bestemmelser om, at medlemsstaterne har pligt til at overholde betingelserne i litra d) og e) senest fra den dato:

— hvor anerkendelsen får virkning, eller

— hvor de indtræder, hvis indtræden sker efter anerkendelsen.

2. Markedsføring af sammenslutningens produktion i henhold til stk. 1, litra e), omfatter mindst følgende:

— sammenslutningens indgåelse i eget navn og for egen regning af dyrkningskontrakter, der omfatter medlemsstaternes samlede produktion

— tilførsel af medlemmernes samlede produktion, der er forberedt efter fælles normer med henblik på levering til forarbejdningsvirksomhederne.

Artikel 3

1. Den medlemsstat, på hvis område producentsammenslutningen har sit vedtægtsmæssige hjemsted, har kompetence til at anerkende producentsammenslutninger.

2. Den pågældende medlemsstat:

— udarbejder inden to måneder efter indgivelsen af anmodningen et forslag til anerkendelse eller afslår anmodningen

— indsender forslaget til anerkendelse til Kommissionen, som inden to måneder godkender eller afslår forslaget. Kommissionen kan behæfte godkendelsen med betingelser for producentsammenslutningens drift.

3. Medlemsstaten fastsætter den dato, fra hvilken anerkendelsen får virkning. Anerkendelsen kan ikke få virkning, før sammenslutningens drift faktisk begynder.

Artikel 4

1. Medlemsstaten inddrager anerkendelsen af producentsammenslutningen:

a) hvis særstøtten anvendes til andre end de i artikel 7 fastsatte formål

b) hvis de i denne forordning fastsatte betingelser for anerkendelsen ikke længere er opfyldt

c) hvis anerkendelsen beror på urigtige oplysninger

d) hvis sammenslutningen uretmæssigt har opnået anerkendelsen

e) hvis Kommissionen konstaterer, at Traktatens artikel 85, stk. 1, finder anvendelse på aftaler, vedtagelser eller former for samordnet praksis.

2. Medlemsstaten inddrager anerkendelsen med virkning fra den dato, hvor betingelserne for anerkendelse ikke er til stede.

Den støtte, der er udbetalt efter den i første afsnit anførte dato, tilbagebetales med et rentetillæg, som beregnes fra udbetalingsdatoen til tilbagebetalingsdatoen. Der anvendes den samme rentesats, som anvendes i henhold til nationale bestemmelser om lignende tilbagebetalinger.

3. Hvis anerkendelsen inddrages på grund af grove overtrædelser, f.eks. svig, tilbagebetales støtten med et tillæg på 30 %.

I så fald kan anerkendelsen tidligst få virkning igen 12 måneder efter inddragelsen.

Artikel 5

1. Medlemsstaten kontrollerer regelmæssigt sammenslutningen for at efterprøve, om betingelserne for anerkendelsen fortsat opfyldes, og om anvendelsen af særstøtten er i overensstemmelse med artikel 7.

2. Hver anerkendt sammenslutning fremlægger hvert år inden den 15. november de ajourførte oplysninger om anerkendelsen og meddeler medlemsstaten eventuelle ændringer i forhold til den tidligere periode.

Artikel 6

Hvis en medlemsstat afslår anerkendelse af en sammenslutning eller inddrager en sammenslutnings anerkendelse, meddeler den Kommissionen dette inden to måneder efter meddelelsen til sammenslutningen om afgørelsen, idet den anfører grunden til et afslag på en ansøgning eller til inddragelse af en anerkendelse.

Artikel 7

1. Sammenslutningerne kan kun anvende særstøtten til følgende :

— supplerende vederlag til sammenslutningens medlemmer gradueret i forhold til den leverede kvalitet med undtagelse af den laveste kvalitetskategori, som sammenslutningen opererer med

— beskæftigelse af teknisk personale, som hjælper producenterne med kvalitetsforbedring af produktionen

— tilbud til sammenslutningens medlemmer om certificerede frø og stiklinger samt andre produktionsmidler, der kan bidrage til forbedring af produktets kvalitet

— opbygning af infrastrukturer, bl.a. tobakssorteringsanlæg, der tillader en bedre udnyttelse af de produkter, som medlemmerne tilfører.

2. De i stk. 1, første led, omhandlede udgifter skal svare til mindst 75 %, men højst 90 % af den samlede særstøtte. Sammenslutningen må ikke foretage noget fradrag i særstøtten lige meget i hvilken anledning.

Artikel 8

1. Særstøtten betales på én gang efter anmodning til producentsammenslutningen af den medlemsstat, hvor sammenslutningen er etableret, på grundlag af følgende :

— bevis for, at sammenslutningen har modtaget et beløb, der svarer til den præmie, som forarbejdningsvirksomheden har udbetalt for den pågældende mængde

— bevis for, at forarbejdningsvirksomheden har fået refunderet det i første led omhandlede beløb i henhold til artikel 12 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3478/92 (1), eller at sikkerheden for beløbet er blevet frigivet i henhold til artikel 15, stk. 3, i samme forordning, og

— supplerende dokumenter og bilag, som medlemsstaten finder nødvendige.

2. Hvis særstøtten betales af en anden medlemsstat end den, hvor forarbejdning finder sted, sender denne medlemsstat efter anmodning de i stk. 1 omhandlede beviser, dokumenter og bilag, som den råder over, til den medlemsstat, der foretager støtteudbetalingen.

3. Den landbrugsomregningskurs, der skal anvendes ved omregning af støtten til national valuta, er den, der gælder den 1. januar efter høståret.

Artikel 9

For 1993-høsten kan medlemsstaterne endvidere udbetale særstøtte til producentsammenslutninger, der

— ikke består af det minimale antal medlemmer, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, litra f)

— hvis vedtægt ikke omfatter den i artikel 2, stk. 1, litra g), omhandlede klausul

hvis de pågældende sammenslutninger er blevet anerkendt af medlemsstaten inden den 1. juli 1992 og producerede tobak i 1992 i forbindelse med de aktiviteter, anerkendelsen omfatter.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra 1993-høsten.

(1) EFT nr. L 351 af 2. 12. 1992, s. 17.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. januar 1993.

På Kommissionens vegne
René STEICHEN
Medlem af Kommissionen